

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia2009 r.

**w sprawie ustalenia planu rozwoju
Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN**

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z 2008 r. Nr 118, poz. 746 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się plan rozwoju Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN, stanowiący załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ²⁾.

MINISTER GOSPODARKI

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 29 listopada 1999 r. w sprawie ustalenia planu rozwoju Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN (Dz. U. z 2000 r. Nr 2, poz. 23 oraz z 2005 r. Nr 207, poz. 1732), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosownie do brzmienia art. 5 ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 118, poz. 746).

Plan rozwoju Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN

1. Wstęp

Plan rozwoju strefy określa w szczególności cele ustanowienia strefy, działania służące osiągnięciu tych celów oraz obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów ustanowienia strefy oraz terminy wykonania tych obowiązków w obszarach wskazanych w planie.

1.1. Wprowadzenie

Tarnobrzeska Specjalna Strefa Ekonomiczna EURO-PARK WISŁOSAN (TSSE) została ustanowiona na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1997 r. w sprawie ustanowienia tarnobrzeskiej specjalnej strefy ekonomicznej (Dz. U. Nr 135, poz. 907, z późn. zm.) wydanym w oparciu o ustawę z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z późn. zm.). Jej obecny obszar i granice zostały ustalone w drodze kolejnych zmian rozporządzenia ustanawiającego strefę. Strefa tarnobrzeska ma charakter rozproszony, a jej utworzenie miało wesprzeć restrukturyzację podupadłych przedsiębiorstw i pozwolić na zagospodarowanie zbędnego majątku firm z sektora wydobywczo-siarkowego, hutniczego i zbrojeniowego oraz nadwyżki siły roboczej.

Pierwotnie strefa obejmowała tereny inwestycyjne o powierzchni 609 ha, położone w Tarnobrzegu, Stalowej Woli, Nowej Dębie i Staszowie. Na koniec 2008 roku obszar strefy wyniósł 1336,44 ha i obejmował tereny miast: Jasło, Pionki, Przemyśl, Przeworsk, Radom, Siedlce, Stalowa Wola, Tarnobrzeg, Tomaszów Lubelski oraz gmin: Gorzyce, Janów Lubelski, Jasło, Jedlicze, Koberzyce, Łuków, Nisko, Nowa Dęba, Ożarów Mazowiecki, Pilawa, Połaniec, Poniatowa, Rymanów, Staszów, Tomaszów Lubelski, Tuczępy, Wyszaków.

Zgodnie z założeniami pierwotnego planu rozwoju strefy wprowadzonego *rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 29 listopada 1999 r. w sprawie ustalenia planu rozwoju Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN* funkcjonowanie TSSE doprowadzić miało do utworzenia 11 tys. miejsc pracy oraz aktywizacji gospodarczej regionu.

1.2. Podstawowe dane o strefie na dzień 31 grudnia 2008 r.

Spośród 1336,44 ha gruntów objętych TSSE zagospodarowanych było 1025,37 ha, co stanowi 76,72 % ogólnej powierzchni strefy. Poniesione przez Zarządzającego strefą od początku jej funkcjonowania wydatki na inwestycje infrastrukturalne wyniosły 126,0 mln zł. Wydano 177 zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej, w oparciu o które zrealizowano nowe inwestycje o wartości 4733,0 mln zł i utworzono 16 039 nowych trwałych miejsc pracy. Realizowane na terenie strefy inwestycje pozwoliły także na utrzymanie 6 499 miejsc pracy.

1.3. Misja TSSE

Misją strefy jest rozwój aktywności gospodarczej na jej terenie i w bezpośrednim otoczeniu poprzez optymalne wykorzystanie dostępnych zasobów kadrowych i produkcyjnych, zgodnie ze strategiami rozwoju regionów objętych jej obszarem oraz tworzenie warunków dla trwałego rozwoju gospodarczego zorientowanego na dojrzałą gospodarkę rynkową.

Realizacja misji polega na podejmowaniu inicjatyw mających na celu wzrost innowacyjności gospodarek województw na obszarach objętych strefą. Celem nadrzędnym jest tworzenie jak najlepszych warunków do realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych oraz zwiększanie efektywności wykorzystywania potencjału gospodarczego regionów, w tym zasobów ludzkich.

Funkcjonowanie TSSE w regionach właściwych dla jej oddziaływania ma wspierać rozwój gospodarczo-społeczny z zamiarem osiągnięcia między innymi celów Strategii Lizbońskiej. Osiągnięcie tych celów wiąże się nierozdzielnie z:

- 1) realizacją zadań określonych w Strategii Rozwoju Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2020³⁾, w szczególności obejmujących tworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki poprzez rozwijanie przedsiębiorczości, zwiększanie jej innowacyjności oraz podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej regionu;
- 2) realizacją zadań określonych w Strategii Rozwoju Województwa Lubelskiego na lata 2006-2020⁴⁾, w szczególności poprzez wzrost konkurencyjności regionalnej gospodarki oraz zdolności do tworzenia miejsc pracy;
- 3) realizacją zadań określonych w Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego na lata 2006-2020⁵⁾, ukierunkowanych na wzrost atrakcyjności województwa poprzez zintegrowany rozwój w sferze społecznej, gospodarczej i przestrzennej;
- 4) realizacją zadań określonych w Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego na lata 2006-2020⁶⁾ ukierunkowanych na wzrost konkurencyjności regionu;
- 5) realizacją zadań określonych w Strategii Rozwoju Województwa Dolnośląskiego do 2020⁷⁾ ukierunkowanych na poprawę konkurencyjności regionu przy respektowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

2. Cele ustanowienia TSSE

Celem działania TSSE to w szczególności:

- 1) pobudzenie działalności produkcyjnej i usługowej w regionie poprzez stworzenie nowoczesnych ośrodków przemysłowych;
- 2) dywersyfikacja działalności gospodarczej w regionach;
- 3) zwiększenie liczby inwestycji o charakterze innowacyjnym;
- 4) tworzenie warunków dla pozyskiwania inwestycji z sektora B+R;
- 5) pozyskiwanie nowych lokalizacji strefy dla uzyskania efektu zrównoważonego wpływu strefy na obszary będące w zasięgu jej działania;
- 6) wspieranie procesów rewitalizacji terenów zdegradowanych, ze szczególnym uwzględnieniem terenów przemysłowych;
- 7) współfinansowanie wspólnych przedsięwzięć inwestycyjnych w infrastrukturę techniczną;
- 8) rozwój współpracy z instytucjami zajmującymi się promocją regionalnej oferty inwestycyjnej mającej m.in. na celu stymulowanie kooperacji firm działających w regionie;
- 9) wspieranie rozwoju parków technologicznych oraz klastrów przemysłowych;
- 10) aktywizacja rynku pracy, wzrost poziomu wykształcenia i kwalifikacji pracowników.

3. Zadania zarządzającego TSSE

Realizacja celów określonych w niniejszym planie wymaga od zarządzającego:

- 1) uczestnictwa w procesach tworzenia strategii rozwoju gospodarczego regionu, programów restrukturyzacji, planów zagospodarowania przestrzennego i innych przedsięwzięć sprzyjających aktywizacji gospodarczej regionu;

³⁾ Uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego Nr LXIII/790/06 z dnia 20 października 2006 r.

⁴⁾ Uchwała Sejmiku Województwa Lubelskiego Nr XXXVI/530/05 z dnia 4 lipca 2005 r.

⁵⁾ Uchwała Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego nr XLII/508/06 z dnia 26 października 2006 r.

⁶⁾ Uchwała Sejmiku Województwa Mazowieckiego nr 78/06 z dnia 29 maja 2006 r.

⁷⁾ Uchwała Sejmiku Województwa Dolnośląskiego nr XLVIII/649/2005 z dnia 30 listopada 2005 roku.

- 2) współpracy z władzami województw, miast, gmin i przedsiębiorcami w celu tworzenia przyjaznego środowiska dla inwestorów (rozwój mieszkalnictwa, hotelarstwa, bazy turystyczno-wypoczynkowej, komunikacyjnej itp.);
- 3) współpracy z centrami obsługi inwestorów województw oraz Polską Agencją Informacji i Inwestycji Zagranicznych;
- 4) współpracy z placówkami dyplomatycznymi i przedsiębiorcami za granicą w zakresie promowania strefy w celu pozyskiwania nowych inwestorów;
- 5) wyznaczania, na bazie zdobytego doświadczenia i wiedzy, kierunków i trendów rozwoju określonych branż na obszarach nie objętych strefą;
- 6) stworzenia systemu informacji o firmach wykonawczych, realizujących różne elementy inwestycji;
- 7) integracji środowiska gospodarczego w regionie.

4. Działania służące osiągnięciu celów TSSE

Działania zarządzającego strefą będą polegały w szczególności na:

- 1) udostępnianiu składników majątku inwestorom przede wszystkim przez zbywanie na ich rzecz prawa własności nieruchomości zarządzającego, a także własności oraz prawa wieczystego użytkowania gruntów innych podmiotów na podstawie zawartych umów zlecenia. Zarządzający może m.in. nabywać nieruchomości objęte strefą na własność dla dalszego ich udostępniania inwestorom lub zawierać umowy zlecenia w obrocie nieruchomościami. Zarządzający może także nabywać nieruchomości położone poza granicami strefy z zamiarem włączenia tych nieruchomości w granice strefy;
- 2) tworzeniu warunków racjonalnego gospodarowania infrastrukturą, w tym budowa lub udział w budowie niezbędnej infrastruktury technicznej, koniecznej dla realizacji projektów inwestycyjnych w oparciu o zezwolenie;
- 3) budowie, w miarę posiadanych środków, obiektów kubaturowych (hal produkcyjnych, magazynów itp.) na potrzeby inwestorów;
- 4) przeprowadzaniu przetargów lub rokowań mających na celu wyłonienie przedsiębiorców, którzy uzyskają zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy.

Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. zarządzająca TSSE ponosi m.in. koszty wynikające z zarządzania strefą, w tym koszty związane z nabywaniem nieruchomości objętych strefą, koszty nabywania nieruchomości (samodzielnie lub z partnerami) przewidzianych do włączenia w granice strefy w przyszłości, koszty operacyjne spółki, do których zalicza się wydatki na promocję strefy w kraju i za granicą, a także, w miarę posiadanych środków koszty budowy i modernizacji infrastruktury realizowanej wspólnie z innymi podmiotami (jednostkami samorządu terytorialnego, przedsiębiorcami itp.).

W zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w niniejszym planie, zarządzający może być stroną uzgadniającą i opiniującą działania podejmowane przez inne podmioty, polegające na:

- 1) opracowywaniu wszelkich planów zagospodarowania przestrzennego związanych z terenami stref (współpraca z samorządem);
- 2) inwentaryzacji gruntów i posadowionych na gruntach naniesień (współpraca z samorządem, właścicielem nieruchomości);
- 3) negocjacjach dotyczących dostarczania mediów (współpraca z samorządem, właścicielem nieruchomości, dostawcami mediów);
- 4) opracowywaniu koncepcji zaopatrzenia w media;
- 5) pracach projektowych dotyczących budowy infrastruktury technicznej;
- 6) zawieraniu umów pomiędzy inwestorami a dostawcami mediów.

5. Środki na realizację celów

Finansowanie działań określonych niniejszym planem realizowane będzie w następujący sposób:

- 1) ze środków własnych, pozyskanych z działalności statutowej (działalność gospodarcza), w tym z przychodów pochodzących z opłat za administrowanie uzyskiwanych na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych z przedsiębiorcami, z dzierżaw i zbywania nieruchomości;
- 2) ze środków jednostek samorządu terytorialnego oraz dostawców mediów.

W miarę udostępniania majątku inwestorom koszty jego utrzymania będą się zmniejszać. Wysokość wydatków przeznaczonych na marketing i promocję będzie skorelowana z możliwościami finansowymi zarządzającego. Zakłada się, że część wydatków będzie współfinansowana przez instytucje zewnętrzne (środki pomocowe, budżety lokalne). Stałym wydatkiem zarządzającego są koszty funkcjonowania spółki.

6. Polityka rozwoju strefy

6.1. Inwestycje znaczące dla regionów - perspektywy powiększania terenów

Ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 118, poz. 746) zwiększa limit łącznej powierzchni stref w Polsce z 12 tys. ha do 20 tys. ha. Zasady włączania do stref nowych obszarów określone zostały w *Koncepcji rozwoju specjalnych stref ekonomicznych*, zwanej dalej „*Koncepcją*”, przyjętej przez Radę Ministrów 27 stycznia 2009 roku. *Koncepcja* określa główny cel włączania nowych terenów do specjalnych stref ekonomicznych, którym jest wspieranie nowych inwestycji pożądaných dla gospodarki kraju, a więc takich, które w najwyższym stopniu przyczynią się do zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego regionów.

Strefa tarnobrzeska położona jest na terenie pięciu województw: podkarpackiego, lubelskiego, świętokrzyskiego, mazowieckiego i dolnośląskiego. Głównym celem jej działania jest rozwój regionów Polski wschodniej. Obecność w województwie dolnośląskim wiąże się z inwestycjami koncernów LG Philips i LG Electronics, które wymagały od strony polskiej realizacji warunków niemożliwych do spełnienia przez spółki zarządzające strefami dolnośląskimi (Wałbrzyska SSE, Legnicka SSE, Kamiennogórska SSE). Zaistnienie TSSE w województwie mazowieckim zapoczątkowane zostało objęciem strefą tarnobrzeską terenu po upadłej Fabryce Kabli w Ożarowie Mazowieckim. Ten fakt był powodem kolejnych włączeń gruntów województwa mazowieckiego, w którym poza obszarem metropolii warszawskiej nadal występuje wysoki poziom bezrobocia. Różne uwarunkowania i cele rozwojowe regionów będących przedmiotem działania TSSE determinują politykę zagospodarowania terenów strefy, inną dla każdego województwa.

I tak:

dla województwa podkarpackiego – zakłada się pozyskiwanie projektów inwestycyjnych z tradycyjnych dla regionu branż, zwłaszcza chemicznej, materiałów budowlanych i elektromaszynowej. Z uwagi na obserwowany rozwój przetwórstwa aluminium planowane jest podjęcie działań dla pozyskiwania kooperantów dla tego sektora.

Zgodnie z *Koncepcją* dla województwa podkarpackiego „kryterium sektorów priorytetowych” poszerza się o przemysł meblarski i przetwórstwo tworzyw sztucznych.

Dla województwa lubelskiego – zakłada się pozyskiwanie inwestorów mogących zagospodarować tereny po upadających lokalnych przedsiębiorstwach państwowych i gospodarstwach rolnych. Innym kierunkiem rozwoju będą inwestycje wykorzystujące lokalną bazę surowcową dla przemysłu ceramicznego, drzewnego i materiałów budowlanych.

Zgodnie z *Koncepcją* dla województwa lubelskiego „kryterium sektorów priorytetowych” poszerza się o przetwórstwo spożywcze i przemysł meblarski.

Dla województwa świętokrzyskiego – zakłada się pozyskiwanie małych i średnich projektów wykorzystujących lokalne tradycje przemysłowe różnorodnych branż i istniejące zasoby kadrowe -

dotyczy to inwestorów z branży przetwórstwa spożywczego, maszynowej, materiałów budowlanych i motoryzacyjnej.

Zgodnie z *Koncepcją* dla województwa świętokrzyskiego „kryterium sektorów priorytetowych” poszerza się o przemysł produkujący wyroby na potrzeby budownictwa oraz o branżę metalową.

Dla województwa dolnośląskiego – zakłada się pozyskiwanie inwestorów będących kooperantami dla przedsiębiorców z Parku Technologicznego LG. Z uwagi na znaczący ośrodek akademicki szczególnie pożądane będą działalności w zakresie zaawansowanych technologii i nowoczesnych usług.

Zgodnie z *Koncepcją* dla województwa dolnośląskiego „kryterium sektorów priorytetowych” poszerza się o przemysł elektrotechniczny oraz części i akcesoria dla przemysłu.

Dla województwa mazowieckiego – zakłada się pozyskiwanie inwestorów aktywizujących tereny w bezpośrednim otoczeniu aglomeracji stołecznej, gwarantujących tworzenie miejsc pracy w dziedzinach, w których województwo dysponuje dużym potencjałem kadrowym oraz zapleczem okołobiznesowym. Na tereny północnej części województwa założono pozyskiwanie inwestorów z branży przetwórstwa spożywczego, maszynowej, materiałów budowlanych, elektrotechnicznej, i motoryzacyjnej, gwarantujących tworzenie miejsc pracy na obszarach dotkniętych wysoką stopą bezrobocia. Uwzględniając dotychczasowe kierunki rozwoju przemysłu na terenach południowej części województwa, zakłada się pozyskanie inwestorów z branży metalowej, mechaniki precyzyjnej i przemysłu tworzyw sztucznych wpisujących się w tradycje przemysłowe regionu.

Zgodnie z *Koncepcją* dla województwa mazowieckiego „kryterium sektorów priorytetowych” poszerza się o branże elektromaszynową i nowoczesnych usług.

Realizowane działania marketingowo-promocyjne będą zgodne z polityką rozwoju strefy określoną w *Koncepcji*, a ujęte w niej zasady obejmowania nowych gruntów statusem SSE stanowiąc będą podstawę do oceny wniosków kierowanych do Zarządzającego o włączenie nowych terenów do strefy.

6.2. Etapy rozwoju TSSE

Kształtowanie i rozwój strefy jest przedsięwzięciem długofalowym, prowadzonym do końca funkcjonowania strefy tj. do 31 grudnia 2020 r. Plan rozwoju ma charakter strategiczny i długookresowy i generalnie dzieli się na 3 etapy:

Etap	Okres	Główne cele etapu
I	2009-2016	<ul style="list-style-type: none">• pozyskiwanie nowych lokalizacji,• realizacja inwestycji infrastrukturalnych,• przyjmowanie inwestorów do strefy,• monitorowanie działalności gospodarczej na terenie strefy,
II	2017-2018	<ul style="list-style-type: none">• osiągnięcie docelowego poziomu aktywności gospodarczej i zatrudnienia,
III	2019-2020	<ul style="list-style-type: none">• przygotowanie warunków do funkcjonowania obszaru przemysłowego po wygaśnięciu regulacji prawnych obowiązujących w okresie funkcjonowania strefy.

7. Obowiązki zarządzającego

Lp.	Zadanie	Termin wykonania
1	Realizacja inwestycji infrastrukturalnych i gospodarowanie urządzeniami infrastruktury technicznej.	praca ciągła
2	Promocja strefy w kraju i za granicą – pozyskiwanie i wprowadzanie nowych inwestorów.	praca ciągła
3	Kontrola działalności przedsiębiorców na terenie strefy w zakresie spełnienia warunków zezwoleń.	praca ciągła, nie później niż w ciągu 3 miesięcy od upływu terminu realizacji warunku
4	Monitorowanie działalności przedsiębiorców w strefie i sporządzanie informacji o funkcjonowaniu strefy .	praca ciągła, co kwartał, do końca okresu, na jaki powołana została strefa

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie ustalenia planu rozwoju Tarnobrzесkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO-PARK WISŁOSAN zostaje wydane w związku z nowelizacją art. 9 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z 2008 r. Nr 118, poz. 746 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97), dokonaną ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Art. 5 tej ustawy stanowi, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 1, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem art. 9 ust. 2 „Plan rozwoju strefy określa w szczególności cele ustanowienia strefy, działania służące osiągnięciu tych celów oraz obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów ustanowienia strefy i terminy wykonania tych obowiązków”.

Poprzednie brzmienie ust. 2, w oparciu o które opracowano plany rozwoju stref wymagało opisu środków technicznych służących osiągnięciu celów strefy, a treść ust. 3 wymagała aby plan rozwoju strefy uwzględniał postanowienia właściwych planów zagospodarowania przestrzennego.

Idea specjalnych stref ekonomicznych, jaka przyświecała w momencie uchwalania ustawy o sse, zakładała objęcie tym instrumentem stosunkowo niewielkiego i niemal niezmiennego obszaru terytorium Polski, w związku z czym spełnienie postanowień ówczesnie obowiązującego art. 9 nie nastroczało trudności. Okazało się jednak, że skutki transformacji ustroju gospodarczego Polski dotknęły wielu regionów kraju, które potrzebowały instrumentu stymulującego rozwój gospodarczy. W związku z tym, że najbardziej przyjazną formą pomocy publicznej dla budżetu państwa jest specjalna strefa ekonomiczna, zaczęto stosować ten instrument na dużo szerszą skalę niż pierwotnie zakładano. Częste zmiany granic stref, a także dynamicznie zmieniająca się infrastruktura techniczna na obszarach sse dezaktualizowały plany rozwoju bardzo szybko. Ponadto w większości planów nie mógł być spełniony wymóg określony w art. 9 ust. 3 ustawy o sse, ponieważ nie wszystkie włączane w granice stref tereny objęte były planem zagospodarowania przestrzennego.

W/w czynniki były podstawą do zmiany brzmienia art. 9 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych.

Przedłożony plan rozwoju strefy, zgodnie z art. 9 ust. 1 w/w ustawy uwzględnia analizę przewidywanych skutków społecznych i ekonomicznych ustanowienia strefy.

Ocena przewidywanych skutków regulacji

Cel wprowadzenia rozporządzenia

Wykonanie upoważnienia dla Ministra Gospodarki zawartego w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych.

Wyniki konsultacji społecznych

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), tekst projektu został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki i na stronie internetowej zarządzającego strefą. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania uczestnictwem w pracach nad projektem w trybie w/w ustawy.

Wyniki analizy wpływu aktu normatywnego na:

- *sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego*

Niniejsza regulacja nie ma wpływu na sektor finansów publicznych.

- *rynek pracy*

Niniejsza regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.

- *konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw*

Niniejsza regulacja nie ma wpływu na konkurencyjność i przedsiębiorczość. Akt ten nie nakłada na przedsiębiorców dodatkowych obciążeń biurokratycznych i finansowych.

- *sytuację i rozwój regionalny*

Niniejsza regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Wstępna opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.